

El vell cloquer

Sardana de Tomàs Gil i Membrado (1995)
Lletra d'Agustí Pàmies i Freixas (març -1996)

Dang!, Dang!,
més amunt del Corraló
se sent tocar aquella melodia ufana,
més amunt del Corraló
se sent el toc joliu de les campanes
i nosaltres l'escoltem allí,
sovint bocabadats,
com van repicant: dang!

Ja som al Replà
i ens hi trobem bé.
Juguen sentiments
quan repicant
els va enlairant.
Així són les campanes del nostre vell cloquer.

I quantes les rierades que haurà vist,
que han inundat
els nostres camps?
I quantes les ventades que ha patit,
fortes pluges
i grans tempestes?

Malgrat tot ha aguantat
i ens va acompanyant
per aquesta vida...
(ara encara més)
mostrant-se a tots amb el seu nou semblant.

Quan per la festassa gran
les campanes tritllejant,
tot el poble es remou,
ja tenim enrenou:
Voleien per a fer la crida!

Però quan arriba el dia de tocar,
molt lentament,
un altre toc:
tinc-tanc que és el so d'enterrament
pren un aire més de tristesa.

Tocava ben content
pel nostre naixement.
Plagui a Déu, també, que anunciï
de la vida el traspàs i acabament.✚

*(Les tres darreres estrofes són una adaptació lliure de fragments
de la poesia "Al campanar de Les Borges", escrita per Antoni Sardà i Sardà el 1960)*